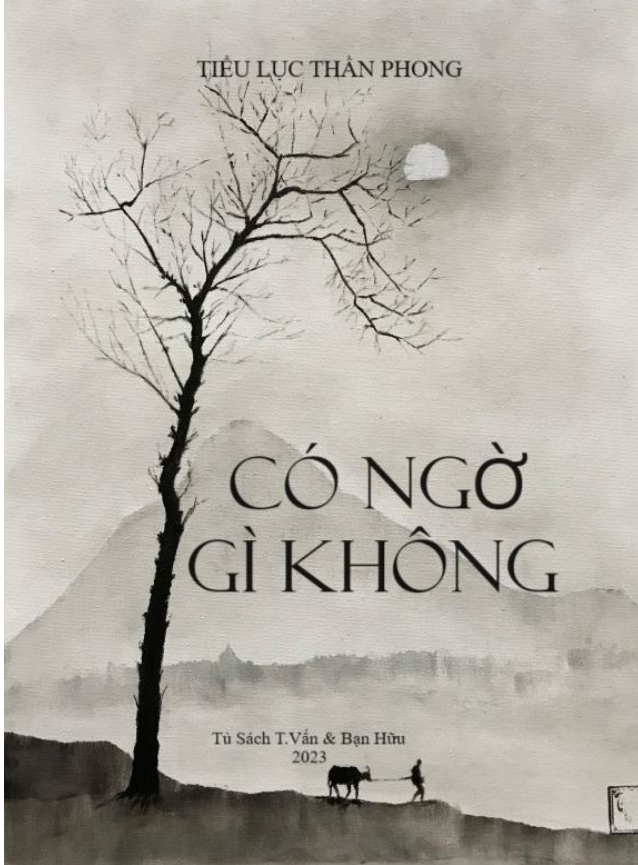
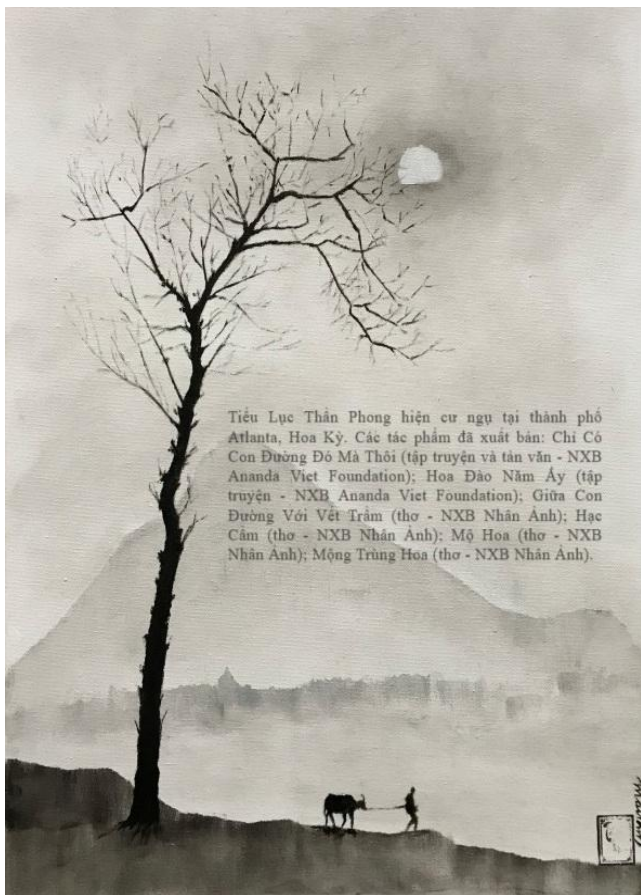

Tiểu Lục Thân Phong

CÓ NGỜ GÌ KHÔNG

Tu Sách T. Văn & Bạn Hữu
2023

Tiểu Lục Thân Phong hiện cư ngụ tại thành phố Atlanta, Hoa Kỳ. Các tác phẩm đã xuất bản: Chi Có Con Đường Đò Mả Thôi (tập truyện và tản văn - NXB Ananda Viet Foundation); Hoa Đào Năm Ấy (tập truyện - NXB Ananda Viet Foundation); Giữa Con Đường Với Vết Trám (thơ - NXB Nhân Anh); Hạc Cầm (thơ - NXB Nhân Anh); Mộ Hoa (thơ - NXB Nhân Anh); Mộng Trưng Hoa (thơ - NXB Nhân Anh).

2019/10/10
Linh

TIỂU LỤC THẦN PHONG

CÓ NGỜ GÌ KHÔNG

(THO)

Trình bày: T.Vấn
Tranh Bìa: Mai Tâm

Tủ Sách T.Vấn & Bạn Hữu

1

Xin người chớ lấy làm chơi
Từ gan ruột rút ra lời thiết tha
Sống đời trong cõi người ta
Chút tình em nhé gọi là có nhau

5

Mình từ một cõi xanh dâu
Rong chơi đã lắm dễ hầu hiệu chẳng
Thương nhau xin nhủ lời rằng
Thời gian trôi xóa vẫn hằng nhớ nhung

9

Gặp đây giây phút tương phùng
Nửa mai mình lại muôn trùng cách xa
Vì chung này cõi Sa-Bà
Khô kham vốn lẽ rất là tự nhiên

13

Vô thường thay đổi liên miên
Càng đa đoan lắm càng phiền não thêm
Em về là lúc êm đềm
Những đêm trăng trắng cả thềm hoa ngâu

17

Mình vui quên lúc dãi dầu
Cầm tay nhau ngắm dưới cầu nước xuôi
Từ nghìn xưa vẫn không nguôi
Chữ tình vương vấn phận người gian nan

21

Từ em mặc áo hạ vàng
Sơn hà rục rở nút ngàn cỏ hoa
Tóc vương trước trán lòa xòa
Nằm dài nghe tiếng chim ca giữa đồng

25

Lạc an chi lạ cõi lòng
Thì thâm âm hưởng vọng trong đất trời
Chợt nhiên em nở nụ cười
Đẹp sao thâm tạ ơn đời biết bao

29

Từ em mắt biếc má đào
Ngẩn ngơ đến vậy mà sao hồn mình
Thương em một tấm chân tình
Nhân duyên này những như hình xa xưa

33

Lời đâu để nói cho vừa
Chứa bao nhiêu cũng chẳng thừa trong tim
Từ vô lượng đã đi tìm
Giờ đây em nhé nỗi niềm ước ao

37

Vô cùng đất rộng trời cao
Mai này chẳng biết lúc nào nữa đây
Giữa trời nắng hạ mây bay
Vàng đồng hoa nở một ngày hạ dương

41

Từ quen nhau giữa con đường
Thời gian lãng đãng như dường phôi pha
Kiếp nào em hiện dáng hoa
Kiếp này em lại thướt tha giữa đời

45

Sắc không vẫn thuộc lấy lời
Tâm kinh vẫn nhớ dáng người vẫn mê
Đã từng lặn đạn đi về
Đã tìm nhau giữa bốn bề nhân gian

49

Từ trong ký ức chưa tan
Má đào thấp thoáng chảy tràn tháng năm
Rõ ràng là một niệm tâm
Nhớ quên tùy lúc vẫn thắm thể thôi

53

Mùa thu lá đổ núi đồi
Em ngồi đếm lá tôi ngồi hong thơ
Có con chim nhỏ tình cờ
Đậu trên vai hót có ngờ gì không

57

Vườn ai chín ửng quả hồng
Lá vàng chấp chới bay trong nắng chiều
Lững lơ hồn những phiêu diêu
Phút giây này chạm đến điều hỷ hoan

61

Mùa thu lững thững trên ngàn
Nghìn con bướm vỗ địa đàng xuyên sao
Gỗ bòn ca tự thưở nào
Mộng hồ điệp ấy gầy hao ân tình

65

Rõ ràng mắt đẹp mày xinh
Từ em hóa hiện dáng hình liêu trai
Cánh lan là dấu vết hài
Em về nói lại dặm dài quan san

69

Giữa đường nở nụ hoa vàng
Lòng con bướm trắng lại càng thiết tha
Mãi vui ở bến giang hà
Ngày kia nó chết dưới tà dương huy

73

Đành rằng cái lẽ vô vi
Khói hương xây mộ xanh rì đá bia
Người về thủ thi đêm khuya
Lời thương lời nhớ sẻ chia với người

77

Trăng thu bàng bạc sáng ngời
Hạc vàng lãnh lót giữa trời bay qua
Tiếng kêu vọng đến ngân hà
Sóng âm lay động Sa-Bà đêm nay

81

Kiếp hoa ngắn ngủi đường này
Mà từ vô lượng còn say hồn trần
Hợp hoan để được mấy lần
Cuộc tình mình vẫn thanh tân lạ thường

85

Giữa mùa vàng sắc hoa dương
Lẫn trong gió có mùi hương tình nồng
Nhớ người da diết trong lòng
Nửa đêm phố thị rượu nồng dở say

89

Đèn màu chénh choáng cuồng quay
Dập dềnh vũ điệu tháng ngày lãng quên
Âm ba sóng nhạc rập rền
Mặc tình kỹ nữ một bên đợi chờ

93

Tàn đêm lênh láng hồn thơ
Mình cô đơn giữa bốn bề người dung
Cái vui dục lạc tung bùng
Sao bằng hỷ duyệt ta từng trải qua

97

Nửa đêm phố thị trắng tà
Đi về một cõi người ta lạnh lùng
Mùa thu non nước muôn trùng
Cuộc chơi đâu dễ mà chung một đường

101

Giang hồ lãng tử tha phương
Em từ cố quận vẫn thường ngóng trông
Sầu sao mắt biếc mùa đông
Dáng hoa gầy guộc giữa giòng đời trôi

105

Thương người loi lẻ đơn côi
Thương mình cách biệt xa xôi hải hà
Này em có biết chăng là
Giá băng chẳng thể xóa nhòa bóng em

109

Đêm mơ mộng đẹp êm đềm
Hôn nhau cắn phiến môi mềm khóa thân
Chao ơi em đẹp tuyệt trần
Hương thân quyến rũ tâm thần xuyên sao

113

Phút giây này sướng biết bao
Giật mình tỉnh giấc thì nào có chi
Cái tâm vọng tưởng từ khi
Sắc trần chấp chặt bám ghì chẳng buông

117

Trời mưa nước đổ trên nguồn
Ngập tràn cổ quận lòng buồn quận đau
Ruộng vườn mất cả hoa màu
Cửa nhà trôi cả dải dầu tang thương

121

Xưa nay mưa lũ là thường
Giờ quan xá lũ tai ương mọi miền
Vô quân vô pháp đảo điên
Dưới trên chỉ biết bạc tiền tối tôn

125

Quan quyền cấu kết du côn
Hại người hại vật nước non lở làng
Núi rừng cào phá tang hoang
Sông ngoài biển cả ngập tràn nhiễm ô

129

Đất đai nhà cửa mả mồ
Bán mua đổi chác cơ đồ ông cha
Biên cương hải phận sơn hà
Giặc Tàu quấy nhiễu vào ra mặc tình

133

Lòng dân oán hận bất bình
Thân hào nhân sĩ bực mình đứng lên
Tiếng kêu gìn giữ miếu đền
Máu xương tiên tổ dựng nên kê từ

137

Người hào kiệt, kẻ anh thư
Mấy ngàn năm vẫn ưu tư giống nòi
Gắng công xây đắp tô bồi
Truyền cho hậu thế để rồi hôm nay

141

Hồn thiêng ất giận lăm thay
Bọn vong bản rước giặc giày non sông
Hỏi ai mà chẳng đau lòng
Dù ngoài muôn dặm dù trong nước nhà

145

Ruột mềm những lúc máu sa
Quốc gia nguy hiểm dân ta thiệt thòi
Em ơi đã đến lúc rồi
Quyền người thế nước phải đòi cho dân

149

Dẫu cho hung hiểm muôn phần
Kết đoàn ta lại một lần đấu tranh
Lên đảng tiếp bước cha anh
Đáp lời sông núi sử xanh nổi giòng

153

Này đây con cháu Lạc Hồng
Ngẩng cao đầu đứng ở trong đất trời
Một vùng phơ phất tuyết rơi
Mùa đông hải ngoại nhớ lời nước non

157

Từ em gót đỏ như son
Vết chim di trú chưa tròn dấu chân
Thì thôi em nhé phù vân
Thôi thì thôi nhé vẫn cần có nhau

161

Thì thôi đời lắm bể dâu
Thôi thì thôi thế biếc sầu tương tư
Chong đèn đêm đọc trang thư
Ngồi bên bếp sưởi nhớ người xa xăm

165

Tình này vượt cả tháng năm
Đành rằng chẳng trọn cung trầm thiết tha
Mình trong cửa nhớ thương hoa
Vùi trong tuyết lạnh đợi mùa xuân sang

169

Mình lưu lạc giữa con đàng
Qua mùa đông lại rộn ràng đón xuân
Mặc đời nhiều nỗi gian truân
Thấy hoa thôi lại băng khuâng tác lòng

173

Từ em xuân sắc biếc hồng
Một trăm con bướm lượn vòng ước ao
Gió lay chấp chới hoa đào
Phát phơ cánh lụa làm nao hồn trần

177

Mỗi mùa xuân một thanh tân
Xa xôi vạn dặm vẫn gần em ơi
Dáng xuân đẹp đến rạng ngời
Dáng hoa vĩnh viễn đất trời hỷ hoan

181

Hài thêu áo lụa xanh xang
Em vui trảy hội rộn ràng hương quê
Mải chơi ở giữa hai bờ
Hồn con bướm hãy còn mơ xuân thì

185

Nội đồng bát ngát xanh rì
Mộ hoa vẫn nở từ khi xuân về
Chưa từng giao ước kết thề
Mà lòng ta vẫn chưa hề quên nhau

189

Nếu còn có cuộc mai sau
Mình về đến bến giang đầu gặp em
Dài tay da thịt thơm thơm
Say sưa quân quít một đêm lạc loài

193

Bóng trăng chiếu ở cửa ngoài
Dáng ngà thanh vận vẫn hoài ấp ôm
Trời Tây lấp lánh sao hôm
Một vùng mờ tỏ đã mòn lối xưa

197

Mùa xuân đội gạo lên chùa
Hương trầm thoang thoảng khói vừa bay lên
Thành tâm lạy tạ miếu đền
Hoa lài một chuỗi treo trên pháp tòa

201

Thì thầm tụng bộ Pháp Hoa
Thấy trong ánh sáng chói lòa pháp thân
Chợt nhiên hỷ duyệt tâm thân
Như hoa sen nở muôn phần tịnh thanh

205

Giọt sương treo ở đầu cành
Ba ngàn thế giới an lành ở trong
Mình còn lặn lội giữa giòng
Duyên phần phước phận phỉ phong phút này

209

Vườn chùa thoang thoang hương bay
Ngọc lan hoa nở những ngày cuối xuân
Nào hay đời những phong trần
Mà trong đạo cũng lắm phần hư hao

213

Tà sư nói pháp tào lao
Danh vẫn lợi dưỡng đề cao bạc tiền
Vô minh đến độ đảo điên
Ma tăng hoại pháp ưu phiền hại thay

217

Vào thời pháp mạng ai hay
Thầy về đóng cửa tháng ngày tịnh tâm
Một dòng hoa nở âm thầm
Một vàng quang hiện đêm rằm trong trăng

221

Truyền thừa giữ ngọn tâm đăng
Thịnh suy tùy lúc vẫn hằng chơn như
Vườn chùa nở đóa đại từ
Cả kho pháp bảo mà Như Lai truyền

225

Tinh hoa giữa chốn rừng thiền
Người tôn quý ở giữa miền nhân gian
Từ lâu buông bỏ buộc ràng
Thong dong trúc biếc hoa vàng một phương

229

Cội nguồn huệ vốn vô cương
Độ người mê giữa vô thường đổi thay
Phước kia chỉ hưởng ngắn ngày
Làm sao phá được sâu dày vô minh

233

Dấn thân cắt bước đặng trình
Phước này huệ nọ thì mình có hai
Ông tặng quảy chiếc thảo hài
Đạp lau vượt bể dậm dài tử sanh

237

Thấu đời đôi mắt tinh anh
Chín năm diện bích mà thành tổ sư
Biệt truyền tâm ấn chơn như

Ấy là pháp bảo kể từ Thế Tôn

241

Thịnh suy lớp lớp sóng còn
Vượt ngoài cương tỏa là con đường này
Ngặt mình mãi miết mê say
Vùi trong ngũ dục nào hay đường về

245

Lục trần dụ hoặc người mê
Luân hồi bất tận chưa hề tỉnh ra
Kiếp này anh chị mẹ cha
Kiếp nào đổi phận thành ra lạnh lùng

249

Thời gian gặp gỡ tương phùng
Vô cùng ngăn giữa muôn trùng nhân duyên
Mình như lạc lối sơ thiền
Từ em nở nụ cười hiền luyến lưu

253

Tình là bể khổ oan cừ
Càng đa mang lắm càng ưu hoạn hoài
Mình còn rong ruổi cõi ngoài
Đam mê còn lắm lạc loài long đong

257

Nỗi niềm chất chứa trong lòng
Để đâu bông đặng nội trong lúc này
Mùa xuân hoa cỏ phô bày
Trời phương ngoại vẫn tháng ngày nhớ em

261

Đêm mơ cảnh phiến môi mềm
Hương thơm thân thể vẫn thèm khát khao
In sâu dấu ấn má đào
Kể từ năm ấy còn thao thức nhiều

265

Tình mình tha thiết bao nhiêu
Thì non nước lại sớm chiều ngóng trông
Guộc gầy dải đất bẽ Đông
Nhiều ly loạn lúc bụi hồng ùn lên

269

Vô cùng nỗi khổ không tên
Bởi người cuồng vọng gây nên nỗi này
Đã đành cái nghiệp trả vay
Độc tài tàn bạo hại thay chẳng là

273

Đã làm loạn lạc nước nhà
Gây nên điên đảo sơn hà bao phen
Vô cùng bạc nhược đốn hèn
Lập lò chẳng dám gọi tên giặc Tàu

277

Lợi mình phe đảng làm đầu
 Gian tham dối trá từ lâu lấy lòng
 Nguy ngôn mị ngữ quá chùng
 Việc mê muội mãi chưa từng tỉnh ra

281

Đón đau cho nước non nhà
 Chỉ như chiếc bánh gian tà xẻ chia
 Máu dân làm tiệc rượu bia
 Tiếng đời, sử sách mai kia chẳng làm

285

Hại người trong bấy nhiêu năm
 Nước non lạc hậu suy trầm biết bao
 Một nền văn hoá hư hao
 Tình người, đạo lý lao đao suy đồi

289

Đồng tiền thực dụng lên ngôi
Nhân văn phẩm giá đến hồi rẻ khinh
Nước non vẫn nước non mình
Gọi người thức tỉnh lưu tình mai sau

293

Dòng đời dằng dặc bể dâu
Ắt còn ân oán gặp nhau nhé người
Khi vinh chớ vội vàng cười
Lên voi xuống chó thôi thời thế thôi

297

Vô thường thay đổi liên hồi
Trùng trùng lớp lớp sóng bồi trước sau
Nhìn xem chuyện cũ công hầu
Phát phơ một nắm cỏ khâu nắm mồ

301

Chế Bồng Nga lăm hồ đồ
Bảy lần đại chiến nhập vô kinh kỳ
Việt – Chiêm dai dẳng gan lì
Núi xương sông máu cũng vì vô minh

305

Duệ Tông thống lĩnh đại binh
Đồ Bàn nam tiến quyết bình định ngay
Nào ngờ đại bại thảm thay
Bỏ mình ở tại trận này năm xưa

309

Thời gian thấm thoát thoi đưa
Oán cừu lưu kết nắng mưa chẳng nhà
Triều Trần giết Chế Bồng Nga
Dần dần xóa sổ quốc gia Chiêm Thành

313

Đền đài cung thất tan tành
Lập lòe muôn ngọn đuốc xanh ma Hời
Thương thay người Việt vui cười
Cham Pa than khóc biết đời nào nguôi

317

Quốc vong tộc diệt đã rồi
Nay còn ngọn tháp trên đồi phé hoang
Đất đồi đỏ tựa máu loang
Nghìn năm qua vẫn hãy còn chưa tan

321

Chiến tranh khốc liệt tương tàn
Oán chồng chất hận ngập tràn tâm tư
Huyết còn thấm mảnh chiến thư
Rằng trang quốc sử ngập hư huyền hồn

325

Hai bên lớp lớp công đồn
Tượng binh rổng động trống dồn thúc quân
Máu xương kết băng phong thần
Ba vạn thủ cấp một lần sát xung

329

Bên này xung tụng anh hùng
Bên kia ôm hận não nùng hờn căm
Một dòng huyết sử nghìn năm
Đá bia đầu vỡ vẫn thâm khắc ghi

333

Giữa đồng mạ mới xanh rì
Trên đồi cỏ thấp thâm thì tháng năm
Ừ lên sương khói đêm rằm
Đâu đây thoang thoảng hương trầm cầu kinh

337

Nguyện cho muôn loại hữu tình
Hãy buông bỏ xuống cho mình lạc an
Chuyện đời vốn dễ hợp tan
Tự thành hoại diệt vô vắn sử xanh

337

Quốc gia chẳng thể ngoài vảnh
Xưa nay nhiều nước đã thành phé phong
Cùng nhiều nòi giống diệt vong
Vô thường trong cõi bụi hồng thế thôi

341

Thay thân đổi phận luân hồi
Ta - thù muôn mối không ngoài một tâm
Nuôi chi cừ hận âm thầm
Vô minh sâu thẳm mà lầm nhân duyên

345

Giờ đây một giải ba miền
Hợp văn, hợp huyết từ tiền nhân xưa
Giao Châu, Tượng Quận chẳng vừa
Chiêm Thành, Lâm Ấp đây đưa nhập vào

349

Khác nói nhưng vẫn máu đào
Phù Nam, Chân Lạp cũng hào hùng thay
Mấy ngàn năm trắng mây bay
Bây giờ một giải đất này Việt Nam

353

Một dòng nam tiến bao năm
Máu pha lệ đỏ thắm trầm đờn đau
Dòng thời gian lướt qua mau
Núi sông còn đó một màu xanh xanh

357

Từ em xa cách ngọn ngành
Bốn phương lưu lạc mà thành di dân
Úc, Âu, Mỹ khắp xa gần
Cộng đồng tị nạn tinh thần vẫn cao

361

Sống đời sung túc biết bao
Áo quần, thực phẩm dồi dào phi phong
Chỉ riêng canh cánh bên lòng
Nhớ thương cố quận trong vòng tỏa cương

365

Tự do bít lối bịt đường
Dân quyền, dân chủ coi thường coi khinh
Quan nha lạm dụng mặc tình
Tự tung tự tác như hình du côn

369

Lắm điều hư hại nước non
Vạn người thảm cảnh dân oan mất nhà
Rằng câu: khốc hại quan nha
Bây giờ mới thấy thật là chẳng sai

373

Cố tình bung mắt bịt tai
Ra tay đàn áp những ai ngỏ lời
Những mong non nước với đời
Phất lên theo kịp với người bốn bên

377

Vẹn toàn đất tổ miếu đền
Nhân quyền tôn trọng đặt lên hàng đầu
Tiếc thay đàn gậy tai trâu
Độc tài ngu muội dài lâu chẳng màng

381

Trong ngoài muôn dặm quan san
Người người ta phải kết đoàn với nhau
Nhìn vào quốc vận về sau
Bỏ qua quan điểm nhuộm màu vô minh

385

Cháu con Lạc Việt lưu tình
Xa gần kết nghĩa đệ huynh một nhà
Bấy giờ xứng đáng gọi là
Nói giòng huyền sử mẹ cha tiên rồng

389

Trăm năm trong cõi bụi hồng
Nghìn năm tiên tổ còn trong cuộc đời
Mình còn dang dở cuộc chơi
Tử- sanh vốn giữa làn hơi thở này

393

Sống sao chẳng thẹn mặt mày
Làm người cho trọn ơn dày nghĩa sâu
Thân này chẳng thể dài lâu
Còn là phẩm giá ngày sau lưu truyền

397

Từ em duyên dáng dịu hiền
Giấc mơ hoa giữa ru phiến nhân gian
Cầm tay em cõi địa đàng
Ngày vui ngắn tạm cung đàn thiết tha

401

Thế rồi mình lại cách xa
Ùn lên cát bụi biết là bao nhiêu
Giữa đời lòng thấy cô liêu
Đi về trong ráng nắng chiều đỏ hoe

405

Nửa đêm hiu hắt ánh đèn
Phố khuya mình đã nhiều phen lạc loài
Nghĩ thôi nhưng mãi nhớ hoài
Dáng em khắc chạm sâu rồi tình ơi

409

Nào đâu dám lấy làm chơi
Thương nhau nên nhớ lấy lời đình ninh
Ấy là tự nhấn nhủ mình
Nào ai hò hẹn với tình chi đâu

413

Sự đời nhân rất thâm sâu
Thuận duyên thì dễ lên màu xanh tươi
Một mai duyên hết rã rời
Cố công nín giữ cũng thời thế thôi

417

Từ em mắt biếc bên đời
Dẫu không trọn vẹn vẫn ngời sắc son
Tử sanh còn ắt tình còn
Bấy giờ lại gặp giữa con đường này

421

Lại nhiều bướm vỗ hoa bay
Đất trời khoáng đạt cầm tay nhau cười
Bấy giờ chín bỏ làm mười
Ôn em có mặt trong đời gian nan

425

Tóc xanh cài đóa hoa vàng
Sa- Bà bèo bọt lại càng thiết tha
Tình nào động lại tim ta

Lòng nào thấu hiểu ấy là tri âm

429

Tôi qua năm tháng lặng thầm
Ôn đời du tử chữa lằm lạp ai
Chỉ duy lưu luyến tình hoài
Người trong cố quận người ngoài ngoại phương

433

Người chung bước giữa dặm đường
Người qua rồi với người đương độc hành
Chút trinh bạch vẫn nguyên lành
Tiếc mình thiếu cái tinh anh hiện tiền

437

Bởi vì bạc phước vô duyên
Bất tài mỏng đức ưu phiền đa mang
Sống đời thiếu cái kỹ năng
Thương nhau chi lắm ấy bằng nợ nhau

441

Biết rằng còn có mai sau
Thì nay lỡ kiếp dãi dầu thế thôi
Đã từng vô tận luân hồi
Làm sao em nhớ những lời tôi trao

445

Sóng tâm còn mãi dạt dào
Trong ngoài châu quận phương nào cũng say
Sá chi em chuyện tháng ngày
Chút tình cho gió mây bay trắng trời

449

Từ em đôi mắt biếc ngời
Khi không chợt hiểu những lời vô ngôn
Một vòng quang hiện trong hồn
Một vùng hoa nở giữa con đường trần

453

Một lần ta lại thanh tân
Một lần thôi nhé một lần thế thôi
Mai kia về lại lưng đồi
Năm dài trên cỏ ơn đời đã xong

457

Bấy giờ mình lại thông dong
Mặc tình vui ở ngoài vòng trần lao
Mùa xuân trẩy hội hoa đào
Gặp người ẩn sĩ năm nào rao hoa

461

Rõ ràng chẳng có đâu xa
Ba ngàn thế giới cũng là tại tâm
Cái vui hỷ duyệt ngủ ngầm
Chợt nhiên lan tỏa đêm rằm trăng thanh

465

Rằng đây giữa Hạc Hoa thành
Tĩnh tâm một cõi an lành biết bao
Ngân hà đồng vọng sóng xao
Khúc trường ca ấy làm nao nao lòng

469

Em còn nghi vấn gì không
Mùa xuân vĩnh viễn ở trong đất trời
Từ em hoa hiện dáng người
Tôi tay du tử về chơi tình cờ

473

Nội trong khoảng khắc canh giờ
Mà hồn hoa mộng chưa hề nhạt phai
Đi qua tháng rộng ngày dài
Mang theo tâm tưởng hình hài dáng hoa

477

Vượt ngoài cương phận quốc gia
Chân trời góc bể từng xa ngút ngàn
Lập nên một cõi hoa vàng
Ngày phù dung nở đêm tàn quỳnh hương

481

Hạ về rục rở hoa dương
Thu qua lá đỏ ngập vườn bướm bay
Đông thời biêng biếc nghệ tây
Xuân sang hoa nở mình say bốn mùa

485

Này em biết mấy cho vừa
Thấy hoa cũng thể mình chưa hề là
Lòng người nặng nhẹ phân chia
Dòng đời nghiệt ngã nọ kia rạch rời

489

Thương em thân phận lạc loài
Vì chung chẳng thuận thói đời vẫn theo
Rằng thân du tử bọ bèo
Làm sao dám tính chuyện đèo bồng đây

493

Tự do quen với tháng ngày
Thì thôi em nhé kiếp này không duyên
Thương em rất mực dịu hiền
Trăm năm này phút hiện tiền đáng hoa

497

Mai kia sẽ sớm lìa xa
Xác này hoá nắm phù sa mỡ màng
Bón xanh cây cỏ địa đàng
Hóa thân vào đóa hoa vàng phi phong

501

Diệu kỳ nguồn cội phương Đông
Lung linh huyền sử nối giòng xưa nay
Nghìn năm mây trắng còn bay
Khúc trường ca ấy còn say lòng người

TIÊU LỤC THẦN PHONG

Ất Lăng thành, 2/2020

CÓ NGỜ GÌ KHÔNG, THƠ của **TIÊU LỤC THẦN PHONG** là tác phẩm thứ 75 trong Tủ Sách Điện Tử T.Vấn & Bạn Hữu.

Bản điện tử được phát hành miễn phí trên hệ thống toàn cầu của trang mạng văn học:
T.Vấn & Bạn Hữu
(T-Van.Net).

Bản Quyền thuộc về tác giả
và Tủ Sách T.Vấn & Bạn Hữu

tv&bh

